

مقایسه میزان فریتین سرم در کودکان دچار تشنج تب با موارد تبدیل بدون تب

احمد طالیان^۱ ، سمیه عندیلیب^۲ ، سید علیرضا مروجی^۳ ، زربچهر وکیلی^۴

خلاصه

سابقه و هدف: تشنج ناشی از تب اگرچه شایع ترین اختلال تشنجی دوره‌ی کودکی و واپسی به سن است اما، بروز آن در سنین قبل از ۹ ماهگی و بعد از ۵ سالگی نادر می‌باشد. نشان داده شده است که کمبود آهن می‌تواند عملکرد نورولوژی و عقلانی را متأثر کند.

هدف از این مطالعه مقایسه سطح فریتین در تب‌های با تشنج با موارد بدون تشنج است.

مواد و روش‌ها: در این مطالعه مورد شاهدی، بر روی کودکان ۶ ماه تا ۵ سال مراجعه کننده به بیمارستان شهید بهشتی کاشان از زمستان ۱۳۸۸ تا بهار ۱۳۸۹ انجام شد. ۴۰ کودک تبدیل به تشنج تب و ۴۰ کودک تبدیل به تشنج برسی شدند. موارد مبتلا به اختلال سیستم اعصاب مرکزی، اختلال تکاملی، عملکرد کلیه، و گاستروانتریت شیگلایی حذف شدند. میزان فریتین، هموگلوبین، حجم متوسط سلوالی و هموگلوبین متوسط سلوالی دو گروه مقایسه شد.

نتایج: میانگین سطح فریتین در گروه تشنج تب 97.6 ± 9.0 ng/ml و در گروه تب 109.2 ± 10.7 ng/ml بود ($P=0.351$). به علاوه، میانگین Hb در گروه مورد 11.04 ± 0.96 g/dL و در گروه شاهد 11.7 ± 0.88 g/dL بود ($P=0.534$). میانگین MCV در گروه مورد 73.71 ± 4.42 fl و در گروه شاهد 71.86 ± 4.42 fl بود ($P=0.049$). همچنین، میانگین MCH در گروه مورد pg 24.80 ± 1.64 و در گروه شاهد pg 23.83 ± 2.16 بود ($P=0.033$).

نتیجه‌گیری: بر اساس این مطالعه، احتمال وجود رابطه بین سطح فریتین خون با تشنج ناشی از تب در کودکان مطرح نمی‌باشد.

وازگان کلیدی: تشنج تب، فریتین، کم خونی فقر آهن، کودکان

فصلنامه علمی - پژوهشی فیض، دوره پانزدهم، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۰، صفحات ۳۹۳-۳۸۹

مقدمه

تشنج ناشی از تب شایع ترین اختلال تشنجی در طی دوره کودکی است که در ۳ تا ۵ درصد از کودکان اتفاق می‌افتد. تشنج تب ساده عبارت است از تشنج تونیک کلونیک جنزا لیزه که از چند ثانیه تا حداقل ۱۰ دقیقه طول کشیده، همراه با تب بالای ۳۸/۵ درجه بوده و یکبار در طی ۲۴ ساعت اتفاق می‌افتد. همچنین، یک دوره خواب آلوگی کوتاه بعد از تشنج وجود دارد. تشنج تب غیرمعمول زمانی اتفاق می‌افتد که تشنج بیش از ۱۵ دقیقه طول بکشد یا بیش از یک بار در ۲۴ ساعت تکرار شده، و یا به صورت فوکال باشد. عامل ایجاد تب، عفونت دستگاه عصبی یا اختلال متابولیکی و الکترولیتی نباید باشد. محدوده سنی تشنج تب ۳ ماه تا ۵ سال می‌باشد [۱].

^۱ استاد، گروه کودکان، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۲ دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۳ استادیار، مرکز تحقیقات ترومای، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

^۴ استادیار، گروه پانولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان

*نشانی نویسنده مسؤول:

کاشان، کیلومتر ۵ بلوار قطب راوندی، دانشگاه علوم پزشکی کاشان، بیمارستان شهید بهشتی

تلفن: ۰۹۱۳ ۲۰۲۸۴۵۳ - ۰۳۶۱ ۵۵۵۸۹۰۰

پست الکترونیک: dr_andalib82@yahoo.com

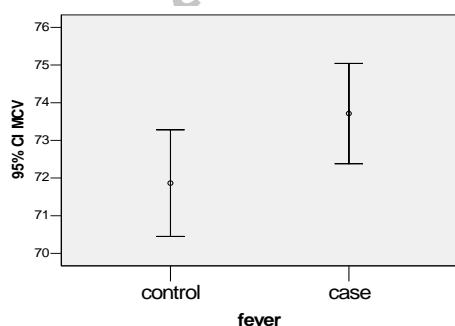
تاریخ دریافت: ۸۹/۶/۲۶ تاریخ پذیرش نهایی: ۹۰/۳/۱

ریسک فاکتورهای اولین حمله تشنج تب شامل سابقه خانوادگی مثبت، تب بالای ۳۸/۵ درجه، مصرف سیگار با الکل در زمان بارداری، و سابقه بستری در بخش مراقبت‌های ویژه در دوران نوزادی می‌باشد [۲-۴]. آنمی فقر آهن شایع ترین بیماری خونی دوران شیر خوارگی و کودکی است که با علایمی هم‌چون رنگ پریدگی، تحریک پذیری و پاگو فازی (خوردن اجسام غیر عادی) همراه است. کمبود آهن می‌تواند عملکرد نورولوژی و عقلانی را نیز متأثر کند. آهن در عملکرد آنزیم «منوآمین اکسیداز» مؤثر است. این آنزیم در واکنش‌های نوروشیمیایی در سیستم اعصاب مرکزی دارای نقش تعیین کننده است. در غیاب بیماری‌های التهابی سطح فریتین سرم نشان‌گر دقیقی از ذخایر بافتی آهن بوده و محدوده نرمال آن در سنین مختلف متفاوت است [۵-۷]. از آنجایی که تشنج ناشی از تب شیوع نسبتاً بالایی در میان کودکان دارد و احتمال عود آن در دوره‌های بعدی تب وجود دارد، همچنین، ظاهر استرس‌زای بیماری که موجب ترس و نگرانی در والدین می‌گردد و باعث مراجعات مکرر به کلینیک‌های اطفال و صرف وقت و انرژی و هزینه مادی و معنوی خواهد شد، برای جلوگیری از تشنج تب شناخت عوامل مؤثر در ایجاد آن اهمیت دارد تا بتوان به صورت پروفیلاکسی از وقوع آن جلوگیری کرد [۸-۱۰]. در رابطه با علت ایجاد تشنج تب مطالعات زیادی انجام شده است، برخی از مطالعات به بررسی وجود رابطه احتمالی بین آنمی فقر آهن و

توصیفی و آزمون Mann Whitney مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند و سطح معنی‌داری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد.

نتایج

در هر دو گروه مورد و شاهد ۲۵ کودک پسر و ۱۵ کودک دختر قرار گرفت. کمترین سن در گروه مورد، ۸ ماه و در گروه شاهد، ۶ ماه و بیشترین سن در هردو گروه مورد و شاهد ۶۰ ماه بود. میانگین سن گروه مورد و شاهد به ترتیب $۲۴/۸ \pm ۱۳/۹۵$ ماه بود. با توجه به اختلاف معنی‌داری وجود نداشت ($P=۰/۳۶۸$). درصد هر دو گروه مورد و شاهد در محدوده سنی ۶ تا ۲۴ ماه قرار داشتند. میانگین سطح فربینین در گروه مورد $۹۷/۶ \pm ۹۰/۶$ ng/ml و در گروه شاهد $۱۰۹/۲ \pm ۱۰۶/۲$ ng/ml بود ($P=۰/۳۵۱$). با توجه آماری اختلاف معنی‌داری ملاحظه نشد (جدول شماره ۱). البته با عنایت به محدودیت‌های نمونه‌گیری و تعداد کم افراد دو گروه، توان مطالعه برای پیدا کردن اختلاف با توجه به نتایج فوق در حد ده درصد بدست آمد. میانگین سطح فربینین در پسران گروه مورد ml $۹۲/۲۰$ ng/ml و در شاهد $۱۰۶/۶$ ng/ml بود و در دختران به ترتیب $۷۷/۷۴$ بود ($P=۰/۸۱۹$) و در گروه مورد $۱۱/۱۷ \pm ۰/۸۸۱$ و در گروه شاهد $۱۱/۰۴ \pm ۰/۹۶۳$ بود ($P=۰/۵۳۴$). میانگین سطح Hb در پسران دو گروه به ترتیب g/dl $۱۱/۰/۷$ و $۱۱/۱/۶$ g/dl ($P=۰/۸۹۲$) و در دختران به ترتیب $۱۱/۳۴$ و $۱۰/۸/۶$ g/dl ($P=۰/۲۳۷$). میانگین MCV در گروه مورد $۷۳/۷/۱ \pm ۴/۴۲$ fl و در گروه شاهد $۷۱/۸/۶ \pm ۴/۴۲$ fl بود که از لحاظ آماری اختلاف معنی‌داری بین دو گروه ملاحظه شد ($P=۰/۰۴۹$) (نمودار شماره ۱). میانگین سطح MCV در پسران دو گروه به ترتیب fl $۷۲/۵/۶$ و $۷۱/۲/۸$ fl ($P=۰/۱۲۳$) و در دختران به ترتیب fl $۷۵/۶/۲$ و $۷۲/۸/۲$ fl بود ($P=۰/۲۹۰$).

نمودار شماره ۱- میانگین و حدود اطمینان ۹۵ درصد مقادیر MCV در دو گروه مورد و شاهد

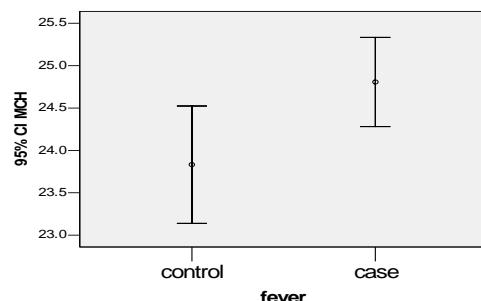
تشنج تب پرداخته‌اند. در یک مطالعه میانگین فربینین در تشنج تب $۲۹/۵ \mu\text{g/l}$ و در تب $۵۳/۳۵ \mu\text{g/l}$ بود و نتیجه مقایسه آن‌ها فقر آهن را به صورت احتمالی در بروز تشنج تب دخیل دانست [۱۱]. در یک مطالعه دیگر سطح فربینین در گروه تشنج تب به طور واضحی پایین‌تر از گروه بدون تشنج بود [۱۲] و در مطالعه Im و همکاران سطح فربینین در گروه مورد $۲۷/۵ \mu\text{g/L}$ و در گروه شاهد $۲۲ \mu\text{g/L}$ بود و مشخص شد که آن‌می فقر آهن، آستانه تشنج تب را افزایش داده و ریسک تشنج تب را کاهش می‌دهد [۱۳]. با توجه به نتایج متفاوت و منضاد به دست آمده از مطالعات قبلی، تصمیم گرفتیم تا در این مطالعه سطح فربینین سرم را در دو گروه تشنج تب و تبدار بدون تشنج تعیین و مقایسه نمائیم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه مورد شاهدی از ابتدای دی ۱۳۸۸ تا پایان خرداد ۱۳۸۹ در بخش کودکان بیمارستان شهید بهشتی کاشان انجام شده است. برای این منظور تعداد ۴۰ نفر کودک ۶ ماه تا ۵ سال که به علت تشنج تب مراجعه کرده بودند، (بهشرطی که در طول زمان بستری مجدد تشنج نکند) با ۴ نفر کودک تبدار بدون تشنج در همان محدوده سنی که در همان زمان و همان بخش بستری شده بودند، مقایسه گردیدند. اطفال هر دو گروه رشد و نموی طبیعی داشتند. کودکان با بیماری‌های التهابی مزمن، اختلال تکامل عصبی، منزیت و یا گاستروانتریت شیگلایی (بر این اساس که در آزمایش مدفعه RBC و WBC دیده شود یا شرح حال اسهال خونی داشته باشد) از مطالعه کنار گذاشته شدند. تشخیص وجود تشنج تب بدون علت CNS، با معاینات بالینی بوده و تشخیص قطعی توسط فوق تخصص بیماری‌های اعصاب اطفال انجام شده است. علت تب در دو گروه، بیماری‌های عفونی حاد به جز عفونت CNS بود و در موارد مشکوک، بررسی CSF انجام می‌گرفت. از تمام بیماران نمونه خون جهت تعیین شمارش کامل سلول‌های خونی گرفته شده و با استفاده از دستگاه شمارش-گر سلول خودکار «سیسمکس» مقادیر آن اندازه‌گیری شد. با موافقت والدین از هر کودک حدود ۲ میلی‌لیتر خون گرفته شده، ابتدا نمونه‌ها سانتریفوژ شده و پس از جداسازی، سرم‌ها در دمای ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری می‌شدند. میزان فربینین سرم با استفاده از دستگاه گاماکانتر و کیت RADIM اندازه‌گیری شد. همزمان اطلاعات بیماران شامل سن، جنس و سطح اندکس‌های خونی و فربینین در پرسشنامه ثبت گردید. اطلاعات پس از جمع-آوری وارد نرم افزار SPSS ویرایش ۱۶ شده با استفاده از آمار

۶-۲۴ ماهه، شیوع آنمی فقر آهن را در گروه تشنج تب ۳۰ درصد و در گروه تب دار ۱۴ درصد به دست آورده و اعلام کردند تب اثر منفي فقر آهن بر روی مغز را افزایش داده و احتمال تشنج را بيشتر می کند [۱۴]. Hartfield و همکاران با مطالعه روی ۳۶۱ مورد و ۳۹۰ فرد شاهد، فقر آهن را به عنوان ريسك فاكتور تشنج تب دانسته و پيشنهاد غربالگری فقر آهن در بيماران با تشنج تب و درمان آن ها را داده اند [۱۵]. در يك مطالعه ديگر که در دو گروه ۴۵ نفره انجام شد، ميانگين سطح فريتین در گروه تشنج تب بالاتر از گروه تب بدون تشنج بود و در نتيجه اعلام شد که فقر آهن ريسك تشنج تب را كاهش می دهد [۱۶]. در مطالعه Kobrinsky و همکاران، شیوع فقر آهن در بيماران با تشنج تب نسبت به بيماران تب دار کمتر بود و محققین احتمال اثر حفاظتی فقر آهن در مقابل تشنج در بيماران تب دار را مطرح کردند [۱۶]. در مطالعه حاضر با وجود کمتر بودن مقدار ميانگين سطح فريتین در گروه تشنج تب نسبت به گروه تب دار از لحاظ آماری اختلاف معنی داری بين دو گروه ملاحظه نشد. همچنان، با توجه به محدوده نرمال فريتین (۷-۱۴۰ ng/ml)، انحراف معيار زياد در مورد مقادير سرمي فريتین توجيه می شود. همانگونه که بيان شد برخی مطالعات فقر آهن را افزایش دهنده ريسك تشنج تب دانسته و برخی ديگر آن را باعث كاهش ريسك تشنج در بيماران تب دار می دانند. در اين مطالعه اختلاف ميانگين Hb در گروه تشنج تب و در گروه تب دار و نيز به تفكيك جنس معنی دار نبود. از طرفی مقاييسه ميانگين MCV در دو گروه از نظر آماري معنی دار بود، اما در مقاييسه MCV به تفكيك جنس در پسран و دختران اختلاف معنی دار وجود نداشت. مقاييسه ميانگين MCH در دو گروه از نظر آماري معنی دار بود. در مقاييسه MCH در دو گروه به تفكيك جنس در پسran اختلاف معنی داری دیده نشد. اين در حالی است که در دختران با اختلاف معناداري دیده شد. اين مسئله به خاطر آن بوده است که احتمالاً MCV و MCH تحت اثر تشنج تب نبوده و فاكتور مستقلی از آنها می باشد و لذا در هر دو گروه در بازه نرمال قرار گرفته است. در مطالعه مؤمن و همکاران شیوع کم خونی در هر دو گروه يكسان بوده است [۱۰] که با نتایج این تحقیق (نداشت اختلاف معنادار در سطح Hb) هم خوانی دارد. در مطالعه طالبیان و همکاران نيز شیوع آنمی در گروه تشنج تب ۱۲ درصد و در گروه تب ۲۰ درصد بود، اما این اختلاف معنی دار نبود [۹]. در سایر مطالعات نيز سطح MCV و Hb در تشنج تب نسبت به تب بدون تشنج بالاتر است ($P=0.03$) [۱۶,۱۳]. به يك ديگر، احتمال کم خونی در گروه تب بدون تشنج بيشتر است. در مطالعه Daoud و همکاران

ميanganerin MCH در گروه مورد $24/80 \pm 1/64$ pg و در گروه شاهد $23/83 \pm 2/16$ pg بود ($P=0.033$). ميانگين سطح MCH در پسran گروه مورد pg $24/28$ و در پسran گروه شاهد pg $23/66$ و در دختران به ترتيب pg $25/67$ و $24/10$ بود ($P=0.130$) ($P=0.036$) که اختلاف معنی داری بین دختران دیده شد.

نمودار شماره ۲- ميانگين و حدود اطمینان ۹۵ درصد مقادير MCH در دو گروه مورد و شاهد

جدول شماره ۱- بررسی برخی شاخص‌های خونی در بيماران مورد مطالعه

<i>P</i>	$\bar{X} \pm SD$	شاخص	گروه	تشنج تب
				فریتین
0/۳۵۱	$97/64 \pm 9/6$	تب	فریتین	$10/92 \pm 10/62$
				$11/17 \pm 1/881$
0/۰۳۴	$11/04 \pm 0/963$	تب	Hb	$11/04 \pm 0/963$
				$24/80 \pm 23/83$
0/۰۳۳	$1/64 \pm 2/16$	تب	MCH	$1/64 \pm 2/16$
				$73/71 \pm 4/16$
0/۰۴۹	$71/6 \pm 4/42$	تب	MCV	$71/6 \pm 4/42$
				$53/3 \mu\text{g/l}$

بحث

نتایج مطالعه حاضر نشان داد که در مقایسه فريتین در گروه مورد و شاهد اختلاف معناداری وجود نداشت. البته باید تعداد کم نمونه در دو گروه و توان پایین مطالعه (ده درصد) را نیز مد نظر قرار داد. Daoud و همکاران در مطالعه موردنـشاهدی که بر روی دو گروه ۷۵ نفره انجام داده بودند، میزان فريتین را در گروه تشنج تب $1/29/5 \mu\text{g/l}$ و در گروه تب $1/24/3 \mu\text{g/l}$ مطرح کرده و فقر آهن را در بروز تشنج تب دخیل دانستند [۱۱]. Naveed و همکاران نیز در يك مطالعه موردنـشاهدی بر روی دو گروه ۳۰ نفره نشان دادند که فريتین در گروه تشنج تب بهطور واضحی پائين تر از گروه تب بدون تشنج است [۱۲]. در يك مطالعه ديگر نیز محققین با اندازه گيری آهن سرم در ۱۵۶ کودک

نتیجه گیری

با توجه به یافته های این مطالعه، احتمال وجود رابطه بین فربین (شاخص سنجش فقر آهن) با تشنج ناشی از تب در کودکان مطرح نیست. همچنین، نبود اختلاف آماری معنی دار در دو گروه، احتمال وجود رابطه بین هموگلوبین (شاخص سنجش آنمی) با تشنج ناشی از تب را نیز رد می کند.

تشکر و قدردانی

از پرسنل محترم بخش اطفال بیمارستان شهید بهشتی کاشان و معاونت پژوهشی دانشگاه به خاطر تامین هزینه های این این طرح تحقیقاتی تشکر و قدردانی به عمل می آید. این مقاله حاصل پایان نامه دانشجویی بوده است.

سطح MCV و Hb در گروه تشنج تب نسبت به تب بدون تشنج پائین تر بود. البته اختلاف مذکور از نظر آماری معنی دار نبود. این در حالی است که مقایسه میزان فربین، وجود فقر آهن را در گروه تشنج تب نشان می دهد ($P=0.001$) و فقر آهن توانسته بدون وجود آنمی در تشنج تب نقش داشته باشد [11]. در مطالعه Pisacane و همکاران شیوع آنمی در گروه تشنج تب ۳۰ درصد و در گروه تب ۱۲ درصد بوده و آنمی به عنوان ریسک فاکتور بروز تشنج تب مطرح شده است [14]. از محدودیت های این مطالعه حجم کم نمونه و توان پایین مطالعه است که پیشنهاد می شود مطالعاتی با حجم نمونه و توان بالاتر جهت بررسی و مقایسه دقیق تر انجام پذیرد.

References:

- [1] Johnston MV. Seizure in childhood. In: Nelson Textbook of Pediatrics. Chapter 593. 18th ed. 2007: 2457-8.
- [2] Arzimanoglu A, Guerrinir R, Aicardij J. Febrile Convulsion. In: Aicardis Epilepsy In Children. 2004. p. 220-40.
- [3] Daoud AS, Batieha A, Abu-Ekteish F, Gharaibeh N, Ajlouni S, Hijazi S. Iron status: a possible risk factor for the first febrile seizure. *Epilepsia* 2002; 43(3): 640-7.
- [4] Ohls RK, Christensen RD. Iron deficiency Anemia. In: Nelson Textbook of Pediatrics. Chapter 455. 18th ed; 2007. p. 2014-8.
- [5] Idro R, Gwer S, Williams TN, Otieno T, Uyoga S, Fegan G, et al. Iron deficiency and acute seizures: results from children living in rural Kenya and a meta-analysis. *PLoS One* 2010; 5(11): e14001.
- [6] Vaswani RK, Dharaskar PG, Kulkarni S, Ghosh K. Iron deficiency as a risk factor for first febrile seizure. *Indian Pediatr* 2010; 47(5): 437-9.
- [7] Bidabadi E, Mashouf M. Association between iron deficiency anemia and first febrile convulsion: A case-control study. *Seizure* 2009; 18(5): 347-51.
- [8] Talebian A. House Officer Series: Pediatric Neurology [Translated]. 1st ed. Morsal; 2004. p. 197.
- [9] Talebian A, Momtazmanesh N. Association between febrile seizures and anemia. *Iran J Clin Neurol* 2007; 2(1): 25-9.
- [10] Moemen A, Hakim zade M. Association between iron deficiency anemia and febrile convulsion in between children with 9m-5y old. *Ahvaz J Medicin* 2002; 35: 23-8. [in Persian]
- [11] Daoud AS, Batieha A, Abu-Ekteish F, Gharaibeh N, Ajlouni S, Hijazi S. Iron status: a possible risk factor for the first febrile seizure. *Epilepsia* 2002; 43(7): 740-3.
- [12] Naveed R, Bilal AG. An Association between iron deficiency anemia and febrile seizure. *J Coll Physicians Surg Pak* 2005; 15(6): 338-40.
- [13] Im S, Ah JK, Choi BJ, Lee IG, Whang KT. The Relationship between Iron Deficiency Anemia and Febrile Seizure. *J Korean Child Neurol Soc* 2003; 11(1): 55-60.
- [14] Pisacane A, Sansone R, Impagliazzo N, Coppola A, Rolando P, D'Apuzzo A, et al. Iron deficiency anemia and febrile convulsions. *British Med J* 1996; 313(7053): 343.
- [15] Hartfield DH, Rosychuk RJ. The Association between Iron deficiency And Febrile seizure. Department of pediatrics, University of Alberta. Available at: www.pulsus.com/cps_2007/abs/125.htm
- [16] Kobrinsky NL, Yager JY, Cheang MS. Dose Iron Deficiency Raise the seizure threshold. *J Child Neurol* 1995; 10(2): 105-9.